

בש"פ 68/18 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו עמאר, שאקר אבו עמאר

בבית המשפט העליון

בש"פ 68/18

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. יוסף אבו עמאר
2. שאקר אבו עמאר

בקשה (שנייה) להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד מריה ציבלין

בשם המשיבים: עו"ד ערן אביטל

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיבים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 19.10.2017, או עד למתן פסק דין, בת"פ 44334-01-17, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 19.01.2017, הוגש נגד שמאך אבו עמאר (להלן: הנאשם 1), יוסף אבו עמאר ושאקר אבו עמאר

עמוד 1

(להלן: המשיבים) כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ונשיאת והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהחלטתי הקודמת, מיום 02.10.2017 (בש"פ 7555/17 מדינת ישראל נ' אבו עמאר (02.10.2017)), ולפיכך, לא אחזור עליהן במסגרת בקשה זו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים במשפטם. ביום 16.02.2017, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם. ביום 27.09.2017, הגישה המבקשת בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים, החל מיום 19.10.2017. ביום 02.10.2017, נעתרתי לבקשה, והארכתי את מעצרו של המשיבים, כמבוקש.

4. ביום 02.01.2018, הגישה המבקשת בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים, החל מיום 17.01.2018. במהלך הדיון שהתקיים בפניי חזרה המבקשת על טיעוניה לעניין מסוכנותם של המשיבים. אשר לקצב התקדמות ההליכים, ציינה המבקשת כי ההליך מתקדם בקצב ראוי, שעה שהתקיימו עד כה 3 דיוני הוכחות, ובמהלכם נשמעו יותר מ-15 עדי תביעה. לדברי המבקשת, נקבעו 4 מועדי הוכחות נוספים, במהלך תקופת ההארכה המבוקשת, וצפוי כי פרשת התביעה תסתיים בקרוב, וכך גם פרשת ההגנה, ולפיכך נטען כי ההליך בעניינם של המשיבים מתקרב לסיומו. מנגד, לא הכחיש ב"כ המשיבים כי נקבעו 4 מועדי הוכחות נוספים לסיום פרשת הראיות והסיכומים, אך עדיין קיים חשש, לדידו, מפני התמשכות ההליכים בעניינם של המשיבים, מעבר לצפוי. עוד נטען, כי יש בידי המשיבים להציע חלופות מעצר הרמטיות, ולפיכך יש מקום להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

5. לאחר שעיינתי בבקשה להארכת מעצרו של המשיבים, והאזנתי בקשב רב לטענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה, ולהאריך את מעצרו של המשיבים, כמבוקש. לא שוכנעתי כי, בשלב מתקדם זה, נקודת האיזון בעניינם של המשיבים השתנתה, ולטעמי אין מקום לשקול, לעת הזאת, את שחרורם לחלופת מעצר. אשר להליך העיקרי, נראה כי הוא הגיע אל היישורת האחרונה, במובן זה שפרשת הראיות בתיק, כמו גם הגשת סיכומי הצדדים, צפויות להסתיים במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת.

6. על יסוד האמור, החלטתי להיעתר לבקשת המדינה, והנני מאריך את מעצרו של המשיבים ב-90 ימים נוספים, החל מיום 17.10.2017, או עד למתן פסק דין, בת"פ 44334-01-17, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בטבת התשע"ח (8.1.2018).

שׁוֹפֵט